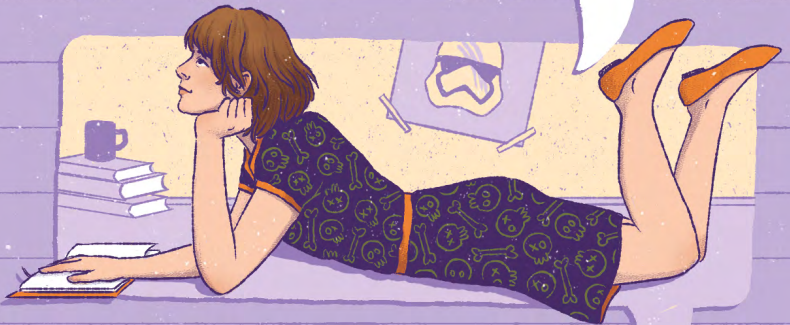

Miluju tě

Já vím

[nofreeusernames](https://nofreeusernames.com)

COO
BOO

Miluju tě

Já vím

nofreeusernames

Nofreeusernames je informační superman! Knížky miluje již od počátku věků, čte vše, co se kolem ní mihne, ovládá sociální sítě a online marketing, což ji baví natolik, že tím trápí i studenty univerzit ve Zlíně a Brně. Miluje čokoládu, Harryho Pottera, Star Wars, FunkoPop, LEGO a pořád kouká na Netflix. Když se někde vyskytne, víte o ní ještě dřív, než ji spatříte. 😊

Pozor, nečíst dříve než knihu! Bonusová kapitola vám vyzradí důležitou zápletku!

„Každý si zaslouží být hlavním
hrdinou něčího příběhu.“

- Ava

Twist shake shout

Právě rozečtenou knížku jsem odložila do klína a přisunula si žlutý ušák paní Andersonové blíž k oknu. Byl začátek léta, před týdnem nám skončila škola a já jsem chodila s nejkrásnějším klukem v galaxii (far far away), který právě teď vytahoval sekačku z garáže a chystal se zkrátit sluncem sežehlý trávnick na ukázkové čtyři centimetry. Život byl poslední dobou prostě skvělý.

Už jsem se ani nesnažila být nenápadná, Chris moc dobře věděl, že ho šmíruju, a pokaždé, když sekal, připravil si pro mě nějakou blbost na pobavení. Minulý týden imitoval klip na „I Want to Break Free“ od Queenů, ukradl ségře paruku a nalepil si knír, jen měl místo vysavače tu sekačku. Dnes na sobě nic zvláštního neměl, jen šortky a obyčejné černé triko s plány Hvězdy smrti (to jsem mu dala já). Asi se nic velkého nechystá. Škoda. Mám tyhle jeho úlety fakt ráda, protože se mimo hodnotící pohledy ostatních vždycky trochu víc uvolnil a dělal blbiny, díky kterým jsem se já ani se svou přehnaně šílenou povahou necítila úplně nepatříčně.

Chris dotáhl sekačku přímo naproti oknu, za kterým jsem číhala, mrknul na mě a malinko si nadzvedl lem trička. Jestli mě teď čeká přehrávka nějaké žhavé scény z *Bez kalhot*, tak mu dám padesát z deseti. Ano,

měla jsem nachystané bodovací kartičky jako ve *Hvězdy tančí*, brala jsem si je s sebou od té doby, co se Chris snažil při sekání trávníku přehrát *Hříšný tanec* (včetně pokusu o zvedačku se sekačkou, která na rozdíl od Baby moc nespolupracovala a radši by seděla v koutě) a na tak brilantní výkon mi prsty na dvou rukách nestačily. Když už to vypadalo, že si to triko sundá, zarazil se a upřel na mě pohled. Byl v tu chvíli tak sexy, že jsem měla chuť po něm rovnou skočit.

S Chrisem jsme spolu chodili už pár týdnů, ale ještě jsme spolu nespali. Já jsem teda už byla v té fázi, kdy to bylo skoro na spadnutí, a myslela jsem na to častěji, než bylo zdrávo. Příští týden budou naši pryč, a i když si máma stopro přehraje všechny bezpečnostní záznamy, aby se ujistila, že jsem nepropašovala dovnitř žádného kluka, měla jsem plán. Hluboko v mém šuplíku už byla schovaná rozkreslená mapa slepých míst našeho kamerového systému a v záložkách uložený YouTube tutoriál s názvem *Jak deaktivovat domácí alarmy*. Chrise dovnitř nějak dostanu. Takže ještě týden musím udržet svoje hormony na uzdě. To se ovšem lehko řekne a hůř udělá, když mě tak provokuje!

Chvilku si s tím trikem pohrával, odhalil kousek kůže a pak ho zase stáhnul. Až jsem nad tím musela zakoulet očima. Nakonec si ho ale sundal. Slintání nad tím, jak dokonalou postavu Chris má, se ale nekonalo, protože se mu přes hrudník táhl velký nápis „Já vím, že jsem krásný, ale co moje osobnost?“ Snažila jsem se zadržet smích, ale vyprskla jsem, když započal přehlídku, která byla jak vystřižená z *Amerika hledá top modelku*. Při otočce na konci mola (= u okna paní Andersonové) si rukou odhodil neviditelné vlasy, otočil se a já jsem se v tu chvíli sesunula smíchy na zem. Na zádech měl totiž napsáno... no, to si radši nechám pro sebe.

Když jsem se jakž takž zvládla uklidnit, otevřela jsem okno a vyklonila se co nejdál to šlo, abych si s Chrisem mohla dát letmou pusou.

„Miluju tvoji osobnost,“ řekla jsem. „A nejmíjí ji umím ocenit, když mi v cestě nestojí žádné zbytečné oblečení,“ dodala jsem škádlivě.

Chris si pobaveně odfrkl a dal mi další pusou, tentokrát už ne jen tak letmou, ale pořádnou. Tak pořádnou, že jsem po chvíli cítila, jak mi kloužou dlaně z rámu okna a moje tělo se začíná převažovat směrem ven. Jo, pro pusou Chrise Cartera jsem vypadla z okna. Soucitu ani uznání jsem se od něj ale nedočkala, místo toho se začal úplně nekontrolovatelně smát.

„To máš za tu sexuální objektivizaci,“ utrousil ironicky, ale už mi podával ruku, aby mi pomohl na nohy, a začal mi ohmatávat končetiny, aby zjistil, jestli jsem si nic nezlomila.

„Máš pravdu,“ mrkla jsem na něj. „Jako omluvu tě zvu na rande, vyzvednu tě v pět a bude to to nejlepší rande ze všech, tak se připrav být ohromen!“

„Lepší než pizza a *Star Wars*?“

„Tak jo, druhé nejlepší.“

Co by mohlo Chrise bavit nejvíc na světě? Hmm... To jsem si to s tím prohlášením o nejlepším rande trochu zavařila, protože ano, vyhrkla jsem to jen tak bez přemýšlení, a ne, nemám žádný plán. Kdyby to mělo být moje nejlepší rande, tak je to brnkačka, zašli bychom na roller disco nebo na karaoke nebo do knihovny rovnat knížky. Mám ale takové tušení, že knížky správně seřazené podle signatury Chrise nerajcují tak jako mě. Kdyby tak někde hráli třeba fotbal. Myslím ale, že Chris říkal, že v létě se nehraje, že není sezona, což mi přijde fakt debilní, když je teplo a fotbal je takový sport, na který vám asi nemá moc sněžit a přšet a lidi sedí venku... proč mrhají letními měsíci? Podle mě to nemají moc dobře vymyšlené.

Takže fotbal padá. I když!

Nad hlavou se mi rozzářila malá žárovíčka (ve skutečnosti ne, ale vždycky, když dostanu geniální nápad, tak si to tak představuju) a plán na dokonalé rande začal nabírat konkrétnější obrysy. Jestli má tohle vyjít, mám co dělat. Popadla jsem mobil a notes s tužkou a dala si trysk směrem kuchyň, dokonce jsem i ninjovskly přeskočila Salem Sabenhagen, která jako vždy spala na schodech. Nehnula ani brvou.

Zatímco jsem vytáčela první číslo, snažila jsem se v naší kupodivu dost prázdné lednici silou vůle zmaterializovat nějaké potraviny. Asi jsem se trefila těsně před nákup, protože jediné, čeho bylo u nás právě teď dostatek, bylo burákové máslo a letmý pohled na hodiny na zdi mi prozradil, že do supermarketu už to nestihnu. Ne, pokud chci dnes vypadat hezky a nejit na rande s vlasy do gumičky a v teplákách. Když

jsem rezignovaně sahala do útrob lednice, telefon konečně přestal otravně tůtat a na druhém konci to někdo zvedl. Sotva jsem ale stačila pozdravit, už se mě chystal přepojit někam jinam. Tak jestli tohle nějak dám, budu oficiálně větší borka než Wonder Woman.

Finální program na večer byl vzhledem k omezenému času na vymýšlení a realizaci dábelky geniálních plánů dost děravý, ale sázela jsem na to, že nějak zaimprovizuju. Nebo si toho Chris ani nebude všímat, protože mi ty bílé letní šaty, které jsem si právě zkoušela před zrcadlem, fakt dost slušely. Vlasy jsem měla už zase přerostlé, ale na zastřížení ofiny v koupelně nebyl čas, tak jsem si je marně zkoušela odhrnout z čela... a nakonec to stejně vzdala. Popadla jsem tenisky, batoh s věcmi a klíče od auta, dnes podruhé přeskočila stále spící Salem Saberhagen a za minutu už jsem startovala Bleska McQueena.

Zaparkovala jsem před Chrisovým domem, prozvonila ho a otevřela mu dveře spolujezdce hned, jak jsem ho viděla vycházet ze dveří. Měl na sobě seprané džíny, rozepnutou košili s bílým tílkem pod ní a v ruce nesl černou bundu. S Ray-Bankama na očích vypadal, jako by právě utekl z rockového koncertu. Vydržela bych se na něj dívat věčně a Chris to moc dobře věděl. Laškovně se na mě usmál a u auta udělal otočku, abych ho mohla ocenit ze všech stran.

„Bude ti v tom vedro,“ řekla jsme místo lichotky, kterou určitě očekával, aby se přestal naparovat a zase trochu splaskl. Mrknul na mě a zářivě se usmál, takže jsem nakonec přece jen dodala: „Jo, jsi krásný! Tak si nasedni, abych mohla ocenit i tvoji osobnost.“

„Bude ti v tom zima,“ oznámil mi na oplátku, když si mě změřil od

hlavy k patě. Neuniklo mi, že si mě prohlíží dost obdivně, a dala jsem si sama se sebou mentální tukanec za výběr outfitu. „Až začne pršet, myslím,“ dodal ještě.

„Pršet?“ Nahnula jsem se nad volant a podívala se na jasnou oblohu skoro bez mráčků. „Nehrozí.“ Místo odpovědi jenom nadzvedl obočí. „Připoutej se, musíme už jet,“ přikázala jsem mu, ale Chris se ani nepohnul. Teď byla se zvednutým obočím řada na mně.

„No, víš,“ řekl nejistě. „Nemohl bych radši řídit já?“ zeptal se. „Já tě miluju a všechno, jenom... Princezna Leia taky většinou nepilotovala Millennium Falcon. Bral to za ni Han a ona vybírala hudbu.“

„Falcon byl Hanův, Blesk McQueen je můj,“ oponovala jsem mu.

„Pěkně prosíííím.“

„Takže jestli to správně chápu: když tě nechám řídit, tak soundtrack dnešního večera je komplet na mně?“

„Soundtrack všech našich večerů je tvůj, Avo. A já za odměnu nemusím absolvovat jízdu smrti s tebou za volantem.“

Jo, já vím, že řídit fakt neumím, takže už mě to ani neuráží... a výměnou za výhradní práva na hudbu jsem ochotná obětovat cokoli. Vystrčila jsem Chrise ven a přes ruční brzdu se pokoušela krkolomně přesunout na sedadlo spolujezdce. Jak to, že to v televizi vždycky vypadá tak elegantně? Je na to nějaký fígl? Protože jestli jo, tak já ho rozhodně neovládám. Odhadovala jsem, že u toho vypadám asi jako když převalíte pytel písku, a vynadala si za to, že jsem blbka radši neobešla auto. Chris počkal, až se mi celý tenhle manévr podaří dotáhnout do úspěšného konce, nasedl do auta a jedním plynulým pohybem se ke mně nahnul, vzal mou hlavu do dlaní a hladově mě políbil. Pusa ale skončila na můj vkus až příliš brzy a já jsem byla ochotná mu za další to auto slíbit celé.

„Strašně ti to sluší,“ zašeptal proti mým rtům, dal mi ještě jednu rychlou pusu, a než jsem se stačila vzpamatovat, měl nastartováno a čekal na instrukce ohledně směru jízdy. Mávla jsem ledabyle rukou kamsi dopředu, a abych na něj celou cestu nezírala, zaměstnala jsem se hledáním hudby ve svém mobilu. Chris mě u toho po očku sledoval a uhýbal ke mně pohledem tak podezřele, že jsem nakonec vyhrkla: „Co je?“

„Jsem zvědavý, co pustíš, a už ti to trvá moc dlouho. Vsadím se, že podle písničky poznám, kam jedeme.“

Zatraceně, měl pravdu, našla jsem písničku, která by určitě vzbudila

minimálně podezření. „Tak teď ses odsoudil k jízdě bez hudby, aby sis nezkažil překvapení. Nebo pustím nějaký podcast,“ navrhla jsem s minimální dávkou nadšení.

„To radši budu zpívat.“

„Tak zpívej,“ vyzvala jsem ho, i když jsem čekala, že mě odbude a nakonec si něco pustíme. Ale překvapil mě a fakt začal zpívat.

Twist shake shout, come on and let it out

Twist shake shout, come on and let it out

„No tak, přidej se,“ obrátil se na mě Chris a zpíval dál.

Just like that, just like that, twist shake shout

Chvíli jsem na něj zírala s otevřenou pusou a užívala si, jak si to užívá, ale na sloku jsem se přidala. Nakonec jsme si ten song našli na Spotify, hodili ho do smyčky, srolovali okýnka a zpívali s Best of Friends na plné pecky. Než jsme dorazili do cíle, měli jsme úplně vyřvané hlasivky a široké úsměvy na tváři.

Chris podle mých instrukcí zaparkoval u fotbalového stadionu místního ligového klubu a překvapeně se na mě otočil s otázkou v očích. *Co tady děláme?* Dala jsem mu pusou na tvář, popadla batoh a vytáhla ho z auta. Když nás sekuriťák pouštěl bez jediné námitky dovnitř, Chrisův výraz už snad nemohl být zaskočenější, a když jsme nakonec vstoupili na prázdný trávník, zavýskal radostí a pak si rychle zakryl pusou, jako by udělal něco zakázaného.

„Klidně můžeš řvát, jak se ti zachce, jsme tu úplně sami,“ uklidnila jsem ho, a abych to dokázala, začala jsem zase z plna hrdla zpívat „Twist Shake Shout“.

„Jak?“ zeptal se Chris, když jsem se nadechovala na další refrén.

„Moje příjmení otevírá dveře, Cartere, tvoje holka má konexe, smíř se s tím.“

Dorazili jsme doprostřed trávníku a já jsem vybalila svůj skromný piknik. Posadili jsme se vedle sebe na deku a otevřeli si limonády, které byly ještě trochu studené z lednice a mírně orosené. Pak jsem sáhla ještě hlouběji do batohu a vytáhla naminky a burákové máslo.

„To je bohužel všechno,“ řekla jsem sklesle.

„Tohle je nejmů,“ zareagoval Chris a v úžasu se rozhlížel po opuštěném stadionu. „Ono toho snad mělo být víc?“

„Mnohem! Ale měla jsem málo času, tak si tu úžasnost, kterou jsem

vymyslela, můžeš leda tak představovat.“ Chris byl ode mě zrovna odvrácený, tak jsem ho chytla za bradu a otočila mu hlavu směrem napravo od nás. „Vidíš támhleto obrazovku? Tak na té jsem chtěla pustit film, ale nedovolili mi to. A taky jsem chtěla hudbu do repráků po celém stadionu, ale to mi taky nedovolili. Vůbec nemají smysl pro romantiku!“ postěžovala jsem si. „Ještě si s tebou měl přijít zakopat ten... takový vysoký... na B... co jsme se na něj nedávno dívali v televizi.“

„Brady!“ doplnil Chris. „Ty jsi mluvila s Jacksonem Bradym?“

„No, přímo s ním jsem bohužel nemluvila, jinak bych ho stopro ukecala. Dovolala jsem se jeho asistentce, a ta byla teda pěkně nepříjemná. Chtěla jsem jenom, aby se na chvilku stavil zakopat si se svým největším fanouškem, ale hádám, že asi nemá čas. A tipuju, že nepomohlo ani to, že jsem jí řekla, že mu brzy v lize nakopeš zadek.“

„Tos neřekla!“ vyhrkl zděšeně Chris.

„Ale jo, řekla. Teď budeš muset toho náfuku, co nemá čas na svoje fandy, za trest porazit.“

Sice to bude asi ještě pár let trvat, ale já si to budu pamatovat a Chrisovi to ráda připomenu.

„No a taky jsem chtěla nachystat honosný piknik, ale doma zrovna nic nebylo a obchod jsem nestíhala. Tak jsem vytáhla ze skrýše ňaminky a můžeš si je máčet v tom burákovém másle,“ vyzvala jsem ho a napřáhla jeho směrem ruku se sáčkem s dobrotami a sklenici másla. „Mrzí mě, že to nevyšlo.“

„Blázníš? Tohle je víc než dost. Nikdy jsem tu nebyl sám, je to totální paráda, a až to řeknu klukům z týmu, tak se zblázní závistí. Čí holka zarezervuje celý stadion na piknik se svým klukem? Jenom moje!“ Vzal si ode mě ňaminky a máslo, aby je dal stranou, a přitáhl si mě na klín. Nosem jsem se otřela o ten jeho, ale než jsem ho stačila políbit, ucítila jsem na paži kapku. A pak další. Nevěřičně jsem se podívala na svoji ruku a přála si, aby to nebylo skutečné, aby se mi to jenom zdálo. Jenomže pak začalo lít.

Žádný postupně sílíci déšť, ale normální průtrž zničehonic. Během pěti sekund jsem byla úplně promočená a moje bílé šaty přestaly plnit funkci oděvu, který má člověka aspoň trochu zakrýt.

Chris zareagoval okamžitě. Popadl můj batoh, zvedl mě na nohy, přehodil přese mě deku a táhl mě směrem ke střídačce. Když jsme doběhli

k zastřešeným lavičkám, voda mi stékala po obličeji tak, že jsem skoro nic neviděla. Vymnula jsem si ji z očí, zatímco Chris ze mě sundával mokrou deku, která se mi přilepila na kůži, a přehodil přese mě svoji bundu, která byla nějakým zázrakem uvnitř suchá. Posadili jsme se na lavičku a přitulili se k sobě.

Chvilku jsme mlčky seděli a koukali na ten slejvák, Chris příjemně hřál a já jsem se snažila k němu co nejvíc přitisknout a ukrást mu víc tepla.

„Jestli teď řekneš ‚Já jsem ti to říkal‘, tak tě štípnu, abys věděl,“ pohrozila jsem mu s marně zadržovaným úsměvem. Pak jsem ale zvažněla. „Je mi líto, že se to tak zkazilo. Tohle mělo být rande, které strčí do kapsy všechna ostatní.“

„To ještě pořád může být.“ Chris se zvedl a podal mi ruku. „Pojď, vezmu tě na to nejlepší rande ze všech,“ prohlásil. „Pizza a *Star Wars* u nás doma.“

Když jsem po chvilce zaváhání jeho ruku přijala, už ťukal něco do telefonu a pak si ho přiložil k uchu. „Jakou si dáš? Sýrovou?“

„Miluju tě,“ řekla jsem místo odpovědi.

„Já vím,“ dokončil hlášku, kterou jsme si mezi sebou vyměňovali už pár týdnů.

„A koukat budeme na *Impérium vrací úder*, aby sis připomněl, že i princezna Leia umí řídit Millennium Falcon.“

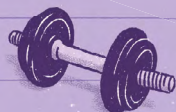

*Nejtěžší cosplay?
Být sama sebou na střední!
Volné pokračování bestselleru
Navždycky.*

Avy si v reálném životě skoro nikdo nevšímá. Sice jí tak projde kdeco, ale jinak ji to pěkně štve. Na Instagramu je však populární skoro jako Baby Yoda a její cosplaye mají tisíce lajků. To hezouna Chrise Cartera žere celá škola nonstop – včetně Avy. Jenže co z toho, když s ním nedokáže ani mluvit? S tajemným klukem, co jí začne psát, tenhle problém nemá. Z rande naslepo se ale většinou vyklube průšvih, takže mise zní jasně: odhalit jeho identitu, než Avu najde sám.

Dárek – bonus kapitola
Miluju tě. Já vím.

8594050431836

